

for Distriktslægerne. Distriktslægeforeningens Bestyrelse har gennem Spørgeskemaer indhentet Oplysninger hos Landets 99 Stads- og Distriktslæger. Det fremgaar af Besvarelsen af disse Skemaer, at saavel den kommunale Praksis, navnlig som Følge af de humane Love, som ogsaa det statistiske og øvrige Kontorarbejde er i en stadig forøget og betydelig Stigning, indtil det ferdobbelte; at Forøgelsen i Sportellønningen langt fra holder Skridt med Mængden af ny, ulønnede Forretninger, og at Sportelindtægten gennemsnitlig kun synes at beløbe sig til ca. 500 Kr. aarlig; at det private Erhverv i flere Distrikter er mindre end Embedsindtægterne og ofte ikke er i Stand til at supplere disse paa en saadan Maade, at Distriktslægen kan sikre sig selv og Familie Udsigten til en sorgfri Alderdom, og neppe mange Steder kan siges at være af meget betydeligt Omfang; at Konkurrencen med de private Læger i de fleste Byer har antaget en stadig skarpere Karakter ved, at Stillingerne som Sygehuslæge, Epidemihuslæge, Jernbanelæge o. lign. gaa over paa de private Lægers Hænder; at Embedsforretningerne og særlig Forretningerne som Medlem af Sundhedskommissionen have bevirket en betydelig Nedgang i det private Erhverv, hvilket af en enkelt Distriktslæge endog anslaaes til 2,000 Kr. aarlig.

Sluttelig anføres, at Nabolandene tilbyde deres civile Embedslæger ganske andre Lønnings- og Arbejdsvilkkaar, idet f. Eks. Distriktslægerne i Norge faa en Gage af 1,500 Kr. (i Tromsø Stift 2,000), Alderstillæg 400 og 900 Kr., Betaling for offentlige Forretninger, Diæter og Rejsegodtgørelse efter Lov 6. August 1897 og 14. Juli 1894; Provinsialläkare i Sverige faa i Gage 1,875 Kr. med Alderstillæg paa 500 og 1,000 Kr., tjenstgöringspenninger 625 Kr., Befordringsvederlag 750 Kr., Betaling for offentlige Forretninger og for *Sygebehandling* efter en ret høj Takst, samt ved 60 Aars Alderen *Pension* paa 4,000 Kr.; Kredslægerne i Slesvig faa i Gage resp. 1,800, 2,250 og 2,700 Mk. (desuden personlige Tillæg af 6—900 Mk. til mindre Kredse), Betaling af 3—12—18—24 Mk. for offentlige Forretninger, Diæter 9—15 Mk. pr. Dag og Befordringsgodtgørelse 0,60 Pf. pr. Kilometer Landevej.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

2. Fra 16 Lærere og Lærerinder ved den offentlige Skole om, at deres tidligere Tjenestetid ved statsanerkendte private Seminarier maa blive regnet dem til gode ved Fastsættelsen af deres Tjenestealder. (Indbragt den 16. November 1906 ved Landstingets Formand, H. N. Hansen).

Andragerne anføre:

I adskillige Byer have Lærere og Lærerinder, der have virket privat, faaet denne deres private Virksomhed medregnet i Tjenestealderen ved Overgangen fra privat til offentlig Skolevirksomhed, og for de højere Almenskoler og Seminarierne er der truffen den Ordning, at den Lærer og Lærerinde, som overgaar fra privat Virksomhed til Statsansættelse, medfører indtil 6 Aar af sin private Tjenestetid i Tjenestealder. Opfyldelsen af Andragernes Krav er finansielt let overkommeligt, idet der her kun er Tale om et lille Antal Lærere og Lærerinder. Det synes ogsaa urimeligt, at en Seminarielærer, som ved et statsanerkendt Seminarium har medvirket til at dimittere Lærere til Folkeskolen, ikke skal kunne faa denne sin Gerning regnet med ved Ansættelsen af Tjenestealder, naar han indtræder som Lærer i Folkeskolen ved Siden af sine tidligere Elever, og Seminarielovens Bestemmelse om, at veltjente private Seminarielærere efter 15 Aars Tjeneste ere berettigede til Pension, synes ogsaa at bekræfte dette.

Et lignende Andragende er indsendt til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

2 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.